

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Țărnă Marian XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX și
domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 05.06.2018 – 12.11.2020;

Instanța de apel: 16.12.2020 – 12.10.2021;

Instanța de recurs: 24.01.2022 – 20.04.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 12 noiembrie 2020, **Țărnă Marian XXXXX** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) umțății convenționale, echivalentul a 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Noroc Galina și s-a dispus încasare din contul lui Țărnă Marian XXXXX în beneficiul lui Noroc Galina prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 1 900,00 (una mie nouă sute, 00) lei. În rest, cerințele lui Noroc Galina privind încasarea prejudiciului moral, au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Țărnă Marian XXXXX, activând în calitate de arhitector al or. Glodeni, fiind numit în funcția respectivă prin Ordinul nr. 28 din 03.07.2012, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală al lunii august-septembrie a anului 2017, aflându-se în orașul Glodeni în biroul său de serviciu în cadrul Primăriei Glodeni, a primit în audiență pe Noroc Galina și mama acesteia - Pocorscaia Raisa, care i-au comunicat că au nevoie de ajutorul dumnealui pentru perfectarea unui proces-verbal de dare în exploatare a construcțiilor cu măsurările de rigoare, cu scopul de a trece în proprietatea lui Pocorscaia Raisa casa de locuit, care era înregistrată după soțul ei decedat - Pocorschi Andrei. Astfel, Țărnă Marian XXXXX prin înșelăciune, sub pretextul că îi va perfecta documentele pe imobilul ce-i aparține lui Pocorscaia Raisa, folosind situația sa de serviciu, a promis lui Noroc Galina și mamei acesteia, Pocorscaia Raisa că le va ajuta contra unei sume de bani, pe care o va folosi la obținerea avizelor de la diferite instituții publice (inspecția ecologică, pompieri, etc.) pentru a perfecta procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și pentru a da în exploatare construcții auxiliare. Ducând în eroare victimele, ilicit a dobândit de la acestea banii în sumă de 1 900 lei, care au fost transmiși lui Țărnă Marian XXXXX pentru obținerea avizelor de la instituțiile specializate și finalizarea procesului-verbal în cauză. Ca rezultat, la data de 26.09.2017 Pocorscaia Raisa a obținut procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor cu semnăturile persoanelor responsabile, însă a observat că a fost înșelată de către Țărnă Marian XXXXX, prin ce i s-a cauzat daune în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (1) Cod penal - escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și comportament dolosiv, acțiuni care au produs daune considerabile.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia au declarat apel:

- *partea vătămată Noroc Galina*, care a solicitat admiterea apelului cu încasarea unui prejudiciu moral în mărime de 20 000 lei, menționând că acuzatorul de stat neîntemeiat a reîncadrat juridic fapta inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, iar suma de 1 900 lei transmisă inculpatului reprezintă o sumă impunătoare pentru starea materială a familiei sale, din care motive consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu moral;

- *avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Țărnă Marian*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Țărnă Marian să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În susținerea apelului, apărătorul a formulat următoarele argumente.

Prima instanță nu a ținut cont că în obligațiunile de serviciu a inculpatului Țărnă Marian nu intra obligația de a executa cerințele lui Pocorscaia Raisa și Noroc Galina, de a îndeplini procesul-verbal la terminarea lucrărilor și procesul-verbal de recepție finală,

apoi de a merge și a semna actele la arhitectorul r-nului Glodeni în persoana lui Serjantu Valeriu, iar după aceasta la Primarul satului Danu, r-nul Glodeni (care este la o distanță de aproximativ 10 km de la or. Glodeni).

Subsecvent s-a remarcat că prima instanță a constatat că anume inculpatul Țărnă Marian s-a ocupat de îndeplinirea procesului-verbal de terminare a lucrărilor și a procesului-verbal de recepție finală, apoi a mers și a semnat actele la arhitectorul r-nului Glodeni în persoana lui Serjantu Valeriu, iar după aceasta s-a deplasat la Primăria satului Danu, r-nul Glodeni (care este la o distanță de aproximativ 10 km de la or. Glodeni) și a transmis spre semnare primarului procesele-verbale.

În aceeași ordine de idei s-a menționat că, inculpatul Țărnă Marian a fost nevoit să studieze modificările din 26 mai 2017 operate la Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente aprobat prin Hotărârea de Guvern Nr. 285 din 23-05-1996, iar după aceasta conformându-se cadrului legal a întocmit procesul-verbal de terminare a lucrărilor și procesul-verbal de recepție finală, iar mai apoi a mers și a semnat actele la arhitectorul r-nului Glodeni în persoana lui Serjantu Valeriu, iar după aceasta s-a deplasat personal la Primăria satului Danu, r-nul Glodeni (care este la o distanță de aproximativ 10 km de la or. Glodeni) și a prezentat primarului actele pentru semnare, prezentându-se ca persoană care se ocupă de perfectarea actelor pentru a da în exploatare construcțiile auxiliare ale cet. Pocorscaia Raisa, ceea ce denotă existența relațiilor civile reglementate de Codul civil, și anume un contract de prestări servicii (art. 970 Cod civil în vigoare până la 01.03.2019).

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2021 apelul părții vătămate Noroc Galina a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Țărnă Marian a fost admis, cu casarea totală a sentinței și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se achită Țărnă Marian XXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. De către organul de urmărire penală, lui Țărnă Marian XXXXX i s-a înaintat învinuirea pentru faptul că, activând în calitate de arhitector al or. Glodeni, fiind numit în funcția respectivă prin Ordinul nr. 28 din 03.07.2012, într-o zi nestabilită de către organul de urmărire penală al lunii august-septembrie anului 2017, aflându-se în orașul Glodeni în biroul său de serviciu în cadrul Primăriei Glodeni, a primit în audiență pe Noroc Galina și mama acesteia - Pocorscaia Raisa, care i-au comunicat că au nevoie de ajutorul dumnealui pentru perfectarea unui proces-verbal de dare în exploatare a construcțiilor cu măsurările de rigoare, cu scopul de a trece în proprietatea lui Pocorscaia Raisa casa de locuit, care era înregistrată după soțul ei decedat - Pocorschi Andrei. Astfel, Țărnă Marian XXXXX, prin înșelăciune, sub pretextul că îi va perfecta documentele pe

imobilul ce-i aparține lui Pocorscaia Raisa, folosind situația sa de serviciu, a promis lui Noroc Galina și mama ei - Pocorscaia Raisa că le va ajuta contra unei sume de bani pe care o va folosi la obținerea avizelor de la diferite instituții publice (inspecția ecologică, pompieri, etc.) pentru a perfecta procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și pentru a da în exploatare construcții auxiliare. Ducând în eroare victimele, ilicit a dobândit de la acestea banii în sumă de 1900 lei, care au fost transmiși lui Țărnă Marian XXXXX pentru obținerea avizelor de la instituțiile specializate și finalizarea procesului verbal în cauză. Ca rezultat, la data de 26.09.2017 Pocorscaia Raisa a obținut procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor cu semnăturile persoanelor responsabile, însă a observat că a fost înșelată de către Țărnă Marian XXXXX, prin ce i s-a cauzat daune în proporții considerabile.

Prin rechizitoriu, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal - escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, infracțiune săvârșită prin cauzarea de daune în proporții considerabile și cu folosirea situației de serviciu.*

3.2. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a stabilit cu certitudine că, prima instanță, la adoptarea sentinței a neglijat prevederile art. 385 alin. (1) p. 3) Cod de procedură penală, care prevăd că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Or, conform prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel că, instanța de apel a constatat că prima instanță la adoptarea sentinței în partea descriptivă indică faptul că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, în speță, s-a realizat prin acțiunea de înșelăciune și abuz de încredere, în continuare fiind descrise ce reprezintă înșelăciunea și abuzul de încredere, ca în final instanța să constate că infracțiunea a fost comisă prin inducerea în eroare.

Așadar, nu este clar care sunt elementele laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate inculpatului Țărnă Marian XXXXX, fie acțiunile de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere sau dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care au produs daune în proporții considerabile.

În speță, instanța a notat că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

În ipoteza infracțiunii examinate, nu se întrevăde un alt procedeu de evitare a comportării incorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bazeze pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Tocmai libertatea manifestării de voință, alături de minimumul necesar de încredere, sunt indispensabile pentru formarea și desfășurarea relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, constituind atribute pentru valoarea socială a patrimoniului, fără de care această valoare nu mai poate genera relații sociale normale.

De aceea, urmărind obiectivul asigurării unui climat de credibilitate reciprocă, legiuitorul incriminează în art. 190 Cod penal faptele reunite sub denumirea de escrocherie.

Acestea presupun dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane nu prin violență, nu prin amenințare, nici pe ascuns, dar prin înșelăciune sau abuz de încredere (în redacția legii în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale).

Obiectul material al infracțiunii specificate la art.190 Cod penal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Raportând cele consemnate la cazul supus judecății, instanța de apel a reținut că, obiectul infracțiunii imputate inculpatului Țărnă Marian XXXXX, în speță, constituie suma de 1 900 lei, care aparține părții vătămate Noroc Galina.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime are un caracter considerabil; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin „dobândire ilicită” a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Prin „inducere în eroare” se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a minți proprietarul bunului prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tănuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

Prin înșelăciune se înțelege, după caz; 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă); 2) trecerea sub tăcere a

realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă).

Prin intermediul înșelăciunii făptuitorul trebuie să exercite o influență psihică asupra conștiinței și voinței victimei, care să o determine de a ceda bunurile făptuitorului.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatoriu stabilirea scopului special, cel de cupiditate.

Tot la acest capitol, este important de a fi subliniat faptul că, limita între un raport civil, care are la bază un act juridic civil (contract) și un raport penal, care are la bază componența de infracțiune a escrocheriei este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul infracțiunii de escrocherie este caracterizată prin rea-credință din partea inculpatului, adică prin înșelăciune față de partea vătămată.

Astfel, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încapă îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are și demonstrează reaua voință în raport cu victima.

La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuielile imediate ale banilor prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună-știință nu le va putea valorifica; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească.

Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

Însă, dacă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), atunci apare necesitatea intervenției legii penale.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că prima instanță, la adoptarea sentinței în privința lui Țărnă Marian XXXXX nu a indicat și nu a motivat care sunt faptele concrete de inducere în eroare a părții vătămate Noroc Galina prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase. Or, instanța a reținut din materialele cauzei penale că, între Țărnă Marian XXXXX și Pocorscaia Raisa într-o zi nestabilită a lunilor august-septembrie 2017 a existat o înțelegere verbală cu privire la acordarea ajutorului în vederea perfectării procesului-verbal de dare în exploatare a construcțiilor cu măsurările de rigoare, cu scopul de a trece în proprietatea lui Pocorscaia Raisa casa de locuit care era înregistrată după soțul ei decedat Pocorschi Andrei.

În acest context, instanța de apel a conchis ca fiind lipsită de substanță obiectivă poziția lui Noroc Galina și Pocorscaia Raisa precum că banii au fost transmiși lui Țărnă Marian XXXXX cu titlu de a se achita serviciile de obținere a avizelor necesare, or, afirmațiile respective nu sunt susținute prin alte probe, iar inculpatul Țărnă Marian XXXXX neagă faptul că banii au fost primiți cu scopul de a-i transmite persoanelor responsabile de semnarea avizelor.

Astfel, instanța a considerat că, la cazul dedus judecății, nu s-a constatat cauzarea unui prejudiciu părții vătămate Pocorscaia Raisa, or, Țărnă Marian XXXXX și-a executat obligațiile asumate, iar drept urmare Noroc Galina și Pocorscaia Raisa au obținut procesul-verbal de recepție finală, prin urmare obligațiile asumate au fost stinse reciproc.

Totodată, din cele constatate de către instanța de apel reiese că acuzatorul de stat nu a administrat careva probe pertinente și concludente, care să dovedească că inculpatul Țărnă Marian XXXXX a dobândit ilicit bunurile părții vătămate, prin înșelăciune sau abuz de încredere, și că a acționat față de partea vătămată cu rea-credință, iar probele reținute la baza sentinței de condamnare pronunțată de către prima instanță nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptei de escrocherie.

Aceste împrejurări certifică faptul că în acțiunile lui Țărnă Marian XXXXX lipsește latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece ultimul nu a însușit ilegal, prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești ale părții vătămate Noroc Galina, precum și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece acțiunile inculpatului

n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea unei infracțiuni, în special a escrocheriei, respectiv, acesta nu a dobândit ilicit bani de la partea vătămată.

În baza celor relatate, s-a constatat cu certitudine că, în acțiunile inculpatului Țărnă Marian XXXXX nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, din care motive s-a ajuns la concluzia de a casa sentința primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fost dispusă achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gaudiuc Valentina*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului, acuzatorul de stat punctează că instanța de apel în susținerea poziției de achitare a inculpatului, indică faptul că primirea banilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Aici recurenta remarcă faptul că instanța de apel, dă acțiunilor inculpatului un cadru legal și anume, consideră corect faptul că Țărnă Marian a solicitat și a primit bani, pentru perfectarea procesului-verbal de recepție finală a unui imobil, invocând necesitatea banilor pentru transmiterea specialiștilor, însă în realitate, i-a însușit.

Însuși instanța de apel constată, în baza materialelor cauzei faptul că, conform înțelegerii Țărnă Marian s-a obligat să o ajute pe Pocorscaia Raisa la obținerea avizelor de la diferite instituții publice (inspecția ecologică, pompieri ș.a.), pentru a perfectă procesul verbal de recepție finală a construcțiilor, iar Pocorscaia Raisa s-a obligat să-i achite lui Țărnă Marian pentru serviciile prestate suma de 1 900 lei. Respectiv, Țărnă Marian și-a onorat obligațiile asumate, iar Pocorscaia R. și-a onorat obligațiile asumate și a transmis restul 1 200 lei.

În viziunea instanței de apel, acțiunile inculpatului au fost legale, cât privește obținerea avizelor, dar și primirea banilor de la Pocorscaia R., fără nici o bază și fără bon de plată.

Procurorul însă, opinează că banii primiți sunt o pretinsă dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșeleăciune și prin ducere în eroare. Or, partea vătămată declară cu certitudine transmiterea în 2 tranșe a banilor, iar martorii audiați - specialiștii care au dat avizele în cazul dat, au declarat că bani nu au primit și nici nu era necesar. Acesta și a fost motivul adresării părții vătămate cu plângere la organele de resort.

Totodată, instanța de apel a constatat că Noroc Galina și mama sa Pocorscaia Raisa benevol, din propria inițiativă s-au adresat după ajutor la inculpatul Țărnă M., iar ultimul

a fost de acord să acorde suport în schimbul sumei de 1 900 lei, și deci nu este clar prin care acțiuni inculpatul a indus în eroare partea vătămată. Dar, faptul că inculpatul Țărnă M. a susținut că banii sunt necesari pentru a fi transmiși specialiștilor, dar nu a recunoscut că ia banii pentru serviciile care urma să le acorde, aceasta modalitate constituie nu altceva decât inducere în eroare a părții vătămate.

4.1. Avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului Țărnă Marian, a depus referință asupra recursului declarat de către procuror, în care și-a expus opinia sa privind temeinicia recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că instanța de apel a pronunțat o decizie legală și întemeiată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate, argumentând motivat prin prisma probelor soluția pronunțată.

De fapt, din textul recursului se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 101 alin. (2)-(3) Cod de procedură penală, instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

De aici rezultă că, înfăptuirea justiției penale, cere ca instanța să nu-și întemeieze hotărârile sale pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel că, instanța de apel, judecând cauza potrivit rigorilor prevăzute la art. 414 Cod de procedură penală, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acuzarea înaintată lui Țărnă Marian și întemeiat a concluzionat asupra achitării acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, pe temeiul de neîntrunire a elementelor infracțiunii incriminate.

Concomitent, instanța de recurs reține concluziile instanței de apel potrivit cărora ... *acuzatorul de stat nu a administrat careva probe pertinente și concludente care să dovedească că inculpatul Țărnă Marian XXXXX a dobândit ilicit bunurile părții vătămate, prin înșelăciune*

sau abuz de încredere, și că a acționat față de partea vătămată cu rea-credință, iar probele reținute la baza sentinței de condamnare pronunțată de instanța de fond nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptei de escrocherie.

În aceste circumstanțe instanța de apel constată că, în acțiunile lui Țărnă Marian XXXXX lipsește latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece ultimul nu a însușit ilegal, prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești ale părții vătămate Noroc Galina, precum și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece acțiunile inculpatului n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea unei infracțiuni, în special a escrocheriei, respectiv n-a dobândit ilicit bani de la partea vătămată.

În baza celor relatate se constată cu certitudine că, în acțiunile inculpatului Țărnă Marian XXXXX nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie (f.d. 132, vol. I).

Prin urmare, deși recurenta face trimitere la declarațiile părții vătămate precum că sumele solicitate au fost destinate pentru obținerea avizelor de la diferite instituții publice (inspecția ecologică, pompieri, etc.) pentru a perfecta procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și pentru a da în exploatare construcții auxiliare, această versiune a părții vătămate nu a fost dovedită prin probe incontestabile, pertinente, concludente și veridice. Totodată, în acest context, este justificată poziția instanței de apel atunci când a remarcat faptul că nici procurorul prin actul de învinuire, nici instanța de judecată prin sentința adoptată, nu au elucidat și nu au indicat care totuși au fost acțiunile frauduloase care au fost utilizate de Țărnă Marian XXXXX față de partea vătămată Noroc Galina pentru a o determina pe ultima să-i transmită suma de 1 900 lei, or Pocorscaia Raisa și-a onorat obligațiile asumate și a transmis lui Țărnă Marian restul sumei de 1 200 lei, iar reieșind din declarațiile părții vătămate Noroc Galina și a martorilor Pocorscaia Raisa și Ursu XXXXX, coroborate cu materialele cauzei, reiese că Țărnă Marian personal s-a ocupat de obținerea avizelor necesare pentru perfectarea procesului-verbal de recepție finală și drept consecință, a avut loc darea în exploatare a construcției și înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

În concluzie, instanța de recurs constată că autorul recursului nu aduce careva argumente convingătoare, care ar combate concluziile instanței de apel reflectate în hotărârea pronunțată, care cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Țărnă Marian XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *02 iunie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana